

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Франк Андрій Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, четвертій статті 41, частині другій статті 61 Конституції України (конституційність) абзац другий частини першої статті 483 Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495–VI (далі – Кодекс).

Відповідно до частини першої статті 483 Кодексу:

„1. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, тобто з використанням спеціально виготовлених сховищ (тайників) та інших засобів або способів, що утруднюють виявлення таких товарів, або шляхом надання одним товарам вигляду інших, або з поданням митному органу як підстави для переміщення товарів підроблених документів чи документів, одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві відомості щодо найменування товарів, їх ваги і транспортування) або кількості, країни походження, відправника та/або одержувача, кількості вантажних місць, їх маркування та номерів, неправдиві відомості, необхідні для визначення коду товару згідно з УКТ ЗЕД та його митної вартості, –

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 100 відсотків вартості товарів – безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією цих товарів, а також товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для переміщення товарів – безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України“.

Автор клопотання вважає, що санкція частини першої статті 483 Кодексу не відповідає приписам статей 41, 61 Конституції України, оскільки є безальтернативною, у зв'язку з чим унеможлиблюється індивідуалізація юридичної відповідальності, а також не забезпечується справедливий баланс між вимогами публічного інтересу та захистом права власності особи.